

zichzelf onmisbaar gemaakt. Ze doet niet alleen de gebruikelijke ondersteunende taken foutloos, maar ze is ook in staat om politieke speeches voor Sjoerd te schrijven en de scherpe vragen die aan hem gesteld worden, slim te beantwoorden. Sjoerd noemt haar soms grappend zijn "eigen tweede minister". Hun relatie begon puur zakelijk, maar met de tijd werd deze intiemer. Het begon met voorzichtige aanrakingen tijdens werklunches, broederlijke kussen op haar wang na succesvolle debatten, tot warmere omhelzingen in de auto nadat hij haar thuisbracht na late vergaderingen. Tot ongeveer zes maanden geleden leek het allemaal onschuldig te zijn. Sjoerd is getrouwd, heeft een vrouw en drie kinderen, een hoge hypotheek en is absoluut niet van plan om zijn gezin te verlaten.

Een klein half uur later haast het paar zich naar de fractiekamer voor de eerste vergadering van de dag.

Hanneke

Met nieuwsgierige blikken observeert Hanneke de drukke roulettetafel, haar medespelers grondig in zich opnemend. Bijna al deze gezichten zijn haar bekend. Sinds ze begonnen is met gokken, neemt ze minstens drie keer per week plaats aan deze tafel. Het is niet zozeer bijgeloof dat haar hier brengt, eerder de herhaalde gunstige wendingen van het lot aan dit wiel. En stiekem, heel stiekem, voelt ze zich aangetrokken tot de croupier, wiens behendige handen de kogel soepel laten rollen. In het begin was ze voorzichtig, slechts één fiche op een carré. Maar na verloop van tijd begon ze meer risico te nemen, en de croupier beloonde haar inzet met een ondeugende knipoog. Schuin tegenover haar zit een blondine. Zij lijkt op dezelfde avonden aanwezig te zijn als Hanneke. Die heeft haar al meerdere keren bewonderend bekeken. Ze draagt telkens prachtige avondjurken en net als Hanneke heeft zij haar vaste plek aan de speeltafel. Het is Hanneke opgevallen dat haar blonde tafelgenote gelukkig is in het spel. Daarom houdt ze de inzetten van haar medespeelster goed in de gaten. Bij het behalen van winst heeft ze de warme blik van de croupier met een gevoel van vlinders in haar buik beantwoord. Ze heeft zich voorgenomen niet van tafel te wisselen. Aan het einde van elk bezoek laat ze hem met een royale fooi achter, met als beloning een zacht gefluisterd: *'Merci pour les employés.'* Ze verlaat het casino altijd met mooie winsten, veel eenvoudiger verdiend dan haar magere salaris bij het uitzendbureau. Ze houdt haar winsten braaf apart, en ze overtuigt zichzelf ervan dat ze zeker niet gokverslaafd is. Maar als ze eerlijk is, moet ze toegeven dat haar bezoekfrequentie gestaag was gestegen, van eens per maand naar maar liefst drie keer per week. Opnieuw gaat ze met haar blonde tafelgenote mee en plaatst haar inzet terwijl ze geduldig wacht tot de vertrouwde croupier het balletje loslaat. Het wiel begint te draaien en draaien, en ze neemt snel een slokje van haar rosé, in afwachting van het moment van waarheid. Zou het geluk opnieuw aan haar zijde staan, of zou het tij zich deze keer keren? Het wiel vertraagt geleidelijk, ze slaakt een opgeluchte zucht wanneer het witte balletje uiteindelijk tot stilstand komt op het cheval waarop ze heeft ingezet. Haar inzet wordt verdubbeld, waarop ze haar glas in één teug leeg-

drinkt. De croupier schuift een stapel fiches naar haar toe, met een verlegen knikje bedankt ze hem. De kassier telt haar winst, en even later vertrekt ze in haar kleine auto richting huis. Ze zet de radio aan en neuriet vrolijk mee met de melodie. Thuis wordt ze begroet door een grote, dikke kater, die ze Red heeft genoemd vanwege zijn opvallend dieprode kleur. Hij draait om haar benen en in de keuken opent ze snel een blikje kattenvoer, dat hij met genoeg verorbert. Terwijl ze, zonder veel interesse, door de tv-kanalen zapt, pakt ze haar smartphone, die ze tijdens haar casinobezoek op de 'niet storen'-stand had gezet, en schakelt hem in. Ze ontdekt drie gemiste oproepen: één van de tandartspraktijk met de mededeling dat ze haar afspraak van die dag heeft gemist, en twee oproepen van Sonja en Jorien. Ze hebben haar gemist op de verjaardag van Trees en maken zich zorgen. Hanneke slaat haar hand voor haar mond van schaamte. Hoe heeft ze de verjaardag van Trees kunnen vergeten? Vooral Trees, die altijd zo uitkijkt naar hun gezamenlijke etentjes! Een blik op de klok vertelt haar dat het nu te laat is om te bellen. Misschien kan ze een berichtje sturen? Maar wat moet ze zeggen? Sorry Trees, ik was aan het gokken en vergat helemaal je verjaardag? Het schaamrood stijgt naar haar wangen, en met een diepe zucht opent ze de WhatsAppgroep van de HobbyClub en typt: "Vanmiddag kreeg ik vreselijke migraine en ik heb uiteindelijk in de namiddag een slaappil genomen. Ik ben nu pas wakker. Het spijt me ontzettend, Trees! Ik beloof dat ik het goedmaak." Vrijwel direct stromen troostende reacties van haar vriendinnen binnen, waardoor Hanneke zich nog schuldiger voelt. Ze neemt zich voor om Trees een geweldig cadeau te geven, wetende dat ze zich nu geen zorgen hoeft te maken over een paar euro meer of minder dankzij haar recente winst.